

KÖZGAZDÁSZ

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

A DISZ II. KONGRESSZUSA ELŐTT EGYETEMÜNKÖN

1954. december 11-én volt egyetemünk DISZ-szervezetének küldöttértekezlete. A küldöttértekezleten számos javaslat, jó kezdeményezés hangzott el. Pár hozzászólástól eltekintve, küldöttértekezletünk az értekezlet jelszavának jegyében zajlott le. „Váljon közügyggyé, nemzeti ügyvé ifjúságunk nevelésének ügye.” Azóta sokat javult DISZ-szervezetünk munkája. Nézzük, mégis a kongresszus előtt, milyen tennivalóink vannak, hogy tovább javíthassunk munkánknál.

A vita egyik legfőbb pozitívuma volt, hogy mint a hozzájárulások, mint a beszámoló lezöngözte az akkori nézetekkel szemben, hogy a DISZ, a párt irányítása alatt álló szervezet legyen. Azóta erősödött párt-szervezetünk irányítói munkája DISZ-szervezetünk felé. Azonban a DISZ-t a többi tömegszervezetektől eltérően a párt memcsak az ott dolgozó kommunistákon keresztül, hanem közvetlenül is irányítja. Megerősödött az elmúlt fél évben tanárainkkal való együttműködés is. Ennek jó példái a csoport-, munkaértekezleteken és a vizsgákra látjuk. Erősödött, tartalmasabbá vált szervezetünk munkája az előző fél évvel szemben, amikor jórészt a munka helyett csak viták folytak, e fél évben sokkal jobban halad a gyakorlati aprómunka. A sikeres munkaértekezletek, amelyek a közösségek, a kollektívák kialakításának egyik legjobb eszköze, komoly eredményeket hoztak. Megjelentek egy-két alapszerveztől eltekintve faliújságaink is. Különösen szép eredményt ért el egyetemünk a kultúrunkában is. Ének-, zene- és táncgyűjtésünk jól megállta helyét, az egyetemi együttesek között, és táncportunk jutalmául a nyáron kéthetes üdülésben részesülnek.

Bár a szervezeti fegyver erősödött, mégis e téren még sok tennivalónk van a kongresszusig. Gyakori még a tagkönyvek elhagyása, a taggyűlések elmaradása.

Egyetemünkön is akadtak, akik a DISZ pártirányításának, a pártmódszerek másolásának „ellensúlyozásaként” lényegében elutasították a párt irányítását, a Komszomol példájának követését. Ennek következtében lazult például az elmúlt időszakban a káderek helyes kiválogatása érdekében végzett munka. Ennek következtében lazult az első fél évben a párt alapszervezete és a DISZ-alapszervezetek közötti kapcsolat. Nem egy esetben ennek következménye, hogy most olyan eredményekért kell megküzdünk, ami az elmúlt 2-3 évben erősségünk volt. Különösen hiába, hogy nem folyik kellő harc a jelenlegi időszakban egyik legveszélyesebb jelenség ellen, a szakmai begubózás, a szakmai mindenhatóság hirdete ellen. Nem akarunk a szakmai, az alapos tanulás ellen fellépni, sőt, úgy látjuk, hogy annak hirdete mögött még ma sem áll alapos tanulás. De ha a szakmai mindenhatóság hirdete a közéleti, a társadalmi problémáktól való elfáradás, a közösségi élet felbomlásával, a kollektívák gyengülésével jár, ez ugyanolyan veszélyes, mint az előző évek mozgalmárkodása. És e jelenség ellen ugyanúgy harcolni kell DISZ-szervezeteinknek. Nem egy esetben a jelenség hívei még ma is ezt a magatartást, hogy magukat jó színben tüntessék fel, „harc a mozgalmárkodás ellen” jelszó mögé bújtatják. Ez igen súlyos baj, s ezen feltétlenül változtatni kell, mert végzett hallgatóinknak alapos szakmai tudásra,

de ugyanakkor a társadalmi problémák ismertetése, annak bonyolult útvesztőjében való eligazodásra is fel kell készülniük.

A DISZ-munka fokmérője pedig az, hogyan állnak ki a fiatalok mindenkor a párt politikája mellett, hogyan védik meg, hogyan támogatják tetteikkel. Nem a Komszomol példájával van baj, mint azt egyes bírálók mondják, hanem saját munkánk fogyatékosságai azok, amelyek néha szürkivé, unalmassá teszik szervezetünk tartalmi munkáját. Ha ezen változtatni tudunk, mint amelyre példák az elmúlt fél évben már voltak, egész munkánk színvonalára fog megjavulni.

A jelenlegi időszakban, amikor a vizsgák eredményes letétele a legfőbb feladat egyetemünkön, kétségtelen, hogy DISZ-szervezeteinknek is legfőbb feladata, hogy segítsék a vizsgák lebonyolítását, hogy kibontakoztassák az elvtársi segítségnyújtás különböző formáit a jó eredmények érdekében. Ha jó eredményeket érünk el a vizsgákon, ezzel a legszebb eredményt mutatjuk fel a kongresszusnak. De a kongresszus idejére munkánkat egy sor más területen is javítani kell. Javítani kell feltétlenül azon a helyzeten, hogy a tanulmányi munka mögött ne maradjon el DISZ-szervezeteinkben a politikai feladatok megoldása, hanem e két munkaterület feladatainak megoldása együttesen hoznak tartós eredményeket.

Pártunk Központi Vezetősége a DISZ alakuló kongresszusán a többi között a következő feladatot tűzte elének: „Tömörítsék az ifjúság széles tömegeit szorosan a párt köré, tanítsák az ifjúságot a párt iránti rendíthetetlen hűségre és odaadásra, neveljék az ifjúságot a párt legelőzökeiből, legelőzökeiből pedig párttagokká.” E feladatunknak szép példái már vannak egyetemünkön. Az első évfolyamon az elmúlt hónapban ajánlották DISZ-szervezeteink Tóth Imre és Bogó Tibor elvtársakat tagjelöltnek, akik szorgalmas, lelkes munkájukkal előreviszik a csoport, az alapszervezet munkáját. A másodévesek közül a II/A, alapszervezet a múlt hónapban ajánlotta Szávai elvtársat tagjelöltnek, aki a táncport lelkes tagja és DISZ-munkáját is odaadással végzi. Ugyanez az alapszervezet most készült Vönek elvtársra és Orehozky elvtárs ajánlására is. Elsőéveseinknek pedig azokat a fiatalokat, akik még nem tagjai a DISZ-nek, helyesen tesszük, ha a kongresszus tiszteletére felvesszük őket DISZ-tagokká. Nagy megtiszteltetés éppen a kongresszus idején DISZ-tagga lenni, vagy DISZ által ajánlott tagjelöltté lenni.

A DISZ II. kongresszusára akkor készülünk valóban méltóan, ha alapos tanulókkal jó eredményeket érünk el a vizsgákon, ha ezt az érdeklődést valóban a szakma szenvedélyes szeretete hatja át, és együtt jár DISZ-szervezeteink politikai nevelőmunkájának erősítésével. Erősíteni munkánkat, szilárdan felzárkózni pártunk mögé, ez az, amivel legméltóbban készülhetünk a DISZ II. kongresszusára.

Örömmel üdvözljük a varsói értekezlet határozatait,

amelyek új erőt jelentenek békénk biztonságának védelmében.

A varsói értekezlet határozatai tovább szilárdítják a béke frontját, erősítik a békétábor erőinek összefogását, s a Szovjetunió és a népi demokráciák közötti szoros együttműködést. Örömmel fogadtuk a hírt, mert a béke és a népek függetlenségének megőrzésére irányuló politika újabb sikerét látjuk benne.

DISZ-Bizottság

Magyar Népköztársaság Országgyűlésének

BUDAPEST

Örömmel üdvözljük az országgyűlés összehívását, mely a varsói egyezmény törvénybeiktatására hivatott. Ez az egyezmény a német felfegyverzéssel megnövekedett háború veszéllyel szemben békénk és biztonságunk megőrzése, de egész Európa kollektív biztonsága szempontjából is történelmi jelentőségű. Büszkének vagyunk, hogy a mi hazánk a Szovjetunió és a testvéri népi demokráciák oldalán a békéért és társadalmi haladásért vívott harc élvonalában halad. Igérjük, hogy mi tanárok is minden erőnkkel hozzájárulunk ahhoz, hogy ifjúságunkat olyan szellemben neveljük, hogy békés építőmunkánkban teljes erővel vegyék ki részüket, és ha szükséges, kivívott szabadságunk tántoríthatatlan védelmezőivé váljanak.

Budapest, 1955. május 21.

Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem Gazdaságföldrajz és Gazdaságtörténelmi tanszék tanárai és dolgozói

VIZSGAHÍRADÓ

Lapzárta kor jelentik

a IV. évesek vizsgáiról

Eddigi vizsgájuk alapján ki-tűnők:

Ipartagozat: Bozsek János, Nagy Anna, Bóta László, Kovács Lajos, Szabó György, Alekszander István, Mike Mária, Papp Ferenc, Varga Sándor, Gábor Gyula, Szabó Mihály, Szabados Ferenc, Varga Károly.

Kereskedelmi tagozat: Csáti Ernő, Szabó Sándor, Rosner Imre.

Politikai gazdaságtan — Pénzügy tagozat: Hány Károly, Szabó Zoltán, Szentés Tamás, Vaszi Jorgosz, Papanaszisz Sztieriosz, Gocsályi István, Keresztény Zoltán, Kovács Géza, Szatmári Géza, Tardos József, Tóth Barnabás és Komjáthy Zoltán.

A negyedévesek

A negyedévesek már hetek óta szorgalmasan vizsgáznak és nemsokára megkezdődik számukra a legkomolyabb feladat: az államvizsga. A harmadévesek is elkezdték a vizsgákat és hamarosan az első és másodéves elvtársak indékeibe is bekerülnek a vizsgajegyek.

Ki hogy tanult? — annak alapján!

A vizsgaeredményeken meg-látszik a felkészülés. A legtöbb szeminárium átlaga magasán a félévi vizsgák átlaga felett van. Amikor beléptünk a terembe, éppen bel-földi szállítástól vizsgáztak a IV. évfolyam belker. szakos hallgatók, Polgár Sándor elvtársnál.

Baráth Sándor elvtárs nem készült fel jól erre a vizsgára és az az osztályzatán keresztül is megmutatkozott.

Jó könyvek — leszállított áron

Június elején hagyományos szokás szerint ünnepi könyvhét lesz Budapesten. Ez alkalommal külön árusítóhely áll egyetemünk előtt diákjaink rendelkezésére, hogy ne kelljen messzire menniök sátrat keresni, és ne fogjanak ki, mire odaérnek éppen azok a köny-

Annál inkább gyönyörködünk a következő vizsgázó, Lapos Ferenc elvtárs feleletén.

Osztályzata: természetesen jeles.

Polgár Sándor elvtárs véleményét hallgassuk meg a vizsgákról: a jó felkészülés azt jelenti, hogy az e tárgyban tanultakat össze kell kapcsolni a ker. gazdaságtani és ker. technológiai ismeretekkel.

— Dicséret illeti a belker I. szemináriumot — mondotta. — Amikor mi bent jártunk 12-én vizsgáztak le — és ebből öt jeles és két jó felelet volt.

Harmadik évfolyam

Nemzetközi kereskedelem kollokviumok. Radó elvtárs éppen Márkus Jánost vizsgáztatta, nem bántuk meg, hogy meghallgattuk a feleletét.

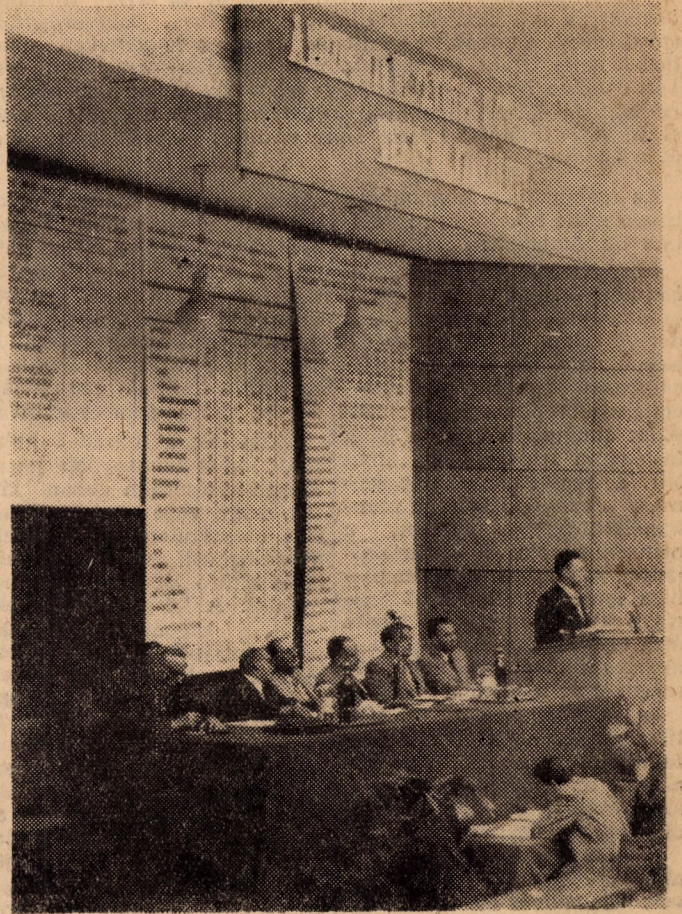
Márkus elvtársat meg kell dicsérni nyugodt, magabiztos feleletéért. Látszott, hogy alaposan megtanulta a nemzetközi kereskedelmet, mert az adatok felsorolásánál, a napi-politikai eseményekben való tájékozottságával még színe-sebbé tette a feleletét.

Radó elvtárs megkívánja az anyag teljes és részletes ismeretét és ezért kis kérdéseken keresztül győződik meg mennyire sajátította el a vizsgázó az anyagot.

Márkus elvtárs tavaly jeles-rendű tanuló volt — s reméljük, az idén is eléri ezt a szép eredményt. Az eddigi feleletei alapján ez könnyen elérhető.

Az egyetem hallgatóinak zöme még ezután tesz bizony-ságot tudásáról, felkészüléséről és arról, hogy helyesen használta fel az idejét, s hogy mit tanult a félév folyamán.

A további vizsgákig is minél több kiváló eredményt és jó tanulást kívánunk. **B. J.**

Hazánk felszabadulása tize-dik évfordulójának tiszteletére — mint minden egyetemen és főiskolán — egyetemünkön is tudományos ülészakot rendez-tünk e hó 17-18-án.

A tudományos ülészakot 17-én délelőtt 10 órakor a moszkvai Lomonoszov-egyetem jubileumi ünnepeiről haza-érkezett Fogarasi Béla rektor elvtárs nyitotta meg. Beveze-tőjében a tudományos ülé-szaknak, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége márciusi határozatával kapcs-o-latos feladatait hangsúlyozta. Tudományos ülészakunkon részt vett Friss István elvtárs, a Magyar Tudományos Akadé-mia Közgazdaságtudományi In-tézete igazgatója, Bognár Jó-zsef elvtárs belkereskedelmi miniszter, egyetemi tanár, Or-bán László elvtárs, az oktatás-ügyi miniszter helyettese, An-ton István elvtárs, az MDP Központi Vezetőségének osz-tályvezetője, egyetemi tanár, Péter György elvtárs, a Köz-ponti Statisztikai Hivatal el-nöke, egyetemi tanár. Dégen Imre elvtárs, a SZÖVOSZ el-nöke, és Horváth István elvtárs, a IX. ker. PVB titkára, gazdasági szakemberek és egyetemünk oktatói.

Maróti Ödön docens elvtárs „A magyar ipar szerkezeti á-lakulásának néhány kérdése a felszabadulás utáni időszak-ban” címmel tartott az ülészak első napján referátumot. A ki-méretű referátumot két szín-vonalas, nagy érdeklődést ki-váltó korreferátum követte. A referátumot és a korreferátu-mokat követő vitában kilencen vettek részt. A tudományos ülészak második napja Hor-váth Lajos elvtárs, az Agrár-tudományi Egyetem tanszék-vezető docensének, a Köz-gazdaságtudományi Intézet osz-tályvezető-helyettesének refe-rátumával kezdődött, amely mezőgazdaságunk szocialista szektorának áruterelésével foglalkozott. Ezt Kelemen Zo-ltán kandidátus és Újhegyi Gyula docens korreferátumai, majd vita követte, amelyben hat elvtárs vett részt. A tuda-

mányos ülészak Fogarasi elv-társ zárszavával ért véget.

Az eredmények leszöge-zése nem ment fel azonban bennün-ke-t a tudományos ülészak hi-ányosságainak számbavételétől. Idei ülészakunk fő erőssége, a részterületek tudományos igényű kutatásán alapuló kon-k-rét korreferátumok és hozzá-szólások nem, vagy csak alig tartalmaztak elvi általánosítá-sokat. Másrészt — éppen az előzőkből kifolyóan — a hozzá-szólásoknak bizonyos techno-lógiai profílija volt. Tanszék-e-ink részvétele nem mutat egyöntű képet az ülészak munkájában való részvétel te-rén. A Gazdasági földrajz és a Mezőgazdaság gazdaságtana tanszék munkatársainak akti-vitása nem tudja feleltetni a Politikai gazdaságtan, a Mar-xizmus-leninizmus, Né-p-gazdaság tervezése és egyéb tanszék-ek aktivitásának hi-ányát. A témák ágazatai gazda-ságtani jellege éppen kívána-tossá tette volna egyetemünk e központi tanszékeinek rész-vételét, ami minden bizonnyal hozzájárult volna a viták el-meleti, tudományos színvona-lának emeléséhez. Meglepő — mondhatni elszomorító volt — oktatónk egy részének és a hallgatók egészének érdekel-telensége, közömbössége a tudományos ülészak iránt. Ezt sem a közeli vizsgák, sem pe-dig a tanszemélyzet elfoglalt-sága nem tudja menteni. Az ülészak fentebb vázolt hi-ányosságaira mutatott rá Fog-a-rasi elvtárs zárszavában.

A tudományos ülészak meg-mutatta, hogy egyetemünkön fejlődik a tudományos munka, és oktatónk ki akarják venni részüket népgazdaságunk fel-adatainak megoldásában, és egységesen harcolnak pártunk Központi Vezetősége márciusi határozatának végrehajtásáért. Eppen ezért szükséges, hogy az ülészak anyagán tovább dolgozzunk, és mindent meg-tegyünk a felmerült helyes ja-vaslatok gyakorlati realizálása érdekében.

Kömives Imre adjunktus

A TUDOMÁNY VILÁGÁBÓL

Tudományos kérdések

1. Mi a különbség a lökhajtásos és a rakétamotorok közt?
2. Melyik könyvtárra vonatkozik Vörösmarty Gondolatok a könyvtárban c. verse?
3. Miért tiltották be Franciaországban Maupassant Bel Ami c. regényéből készült filmváltozatot?
4. Honnan származik a „politika” szó?
5. Mi a kapcsolat Bartók Medvetánc c. kis zenedarabja és József Attila Medvetánc c. verse közt?

Válaszok az előző heti kérdésekre

1. A zongora közvetlen elő-dje a csembaló nevű hangszer

volt. Felépítése hasonlított a zongorához, csak itt nem kalapács ütött a hurokra, hanem kis karmok pengették azokat.

2. Amerika Amerigo Vespucci-ról kapta a nevét, akit Kolumbusz kegyvesztése után a spanyol udvar Amerikába küldött. Terra Australis pedig Déli Földet jelent.

3. Archaikus mosoly az a kicsit torz, kifejezéstelen mosoly, amit az i. e. V. sz. előtti görög szobrok arcán találunk.

4. A szkizofrénia (tudathasadás) lelki betegség, amelyben a beteg úgy érzi, hogy két Én-je van, és az egyik legtöbbször üldözi a másikat.

5. A régi magyar népdalok legnagyobb része pentatonikus, azaz öthangú skálát tartalmaz.

Egyetemünkön III. és IV. éves hallgatók megkezdtek a vizsgák letételét, és rövidesen a II. és I. évfolyam is vizsgázni fog. A vizsga időszakban párt és DISZ alapszervezetek fontos feladata minden hallgató mozgósítása, tanulásra lelkesítése, a gyengébbek segítségének megszervezése, konzultáció igénybevételére ösztönzés, a vizsgaeredmények figyelemmel kísérése, rendszeres inspekciók megtartása, ahol a bizalmas és DISZ-csoport szervezők tájékoztatják a vizsgaidőszakban is rendszeresen találkozhatnak, segítséget kérhetnek és megbeszélhetnek minden feladatot.

Az előadások befejezése elenélre meg kell alapítani, hogy több párt- és DISZ-alapszervezet eddig keveset tett a vizsgák sikeréért. Helyesen, minden alapszervezet vezetője már az elmúlt taggyűlések során felhívta a figyelmet

a közelgő vizsgák fontosságára. Ezzel sok helyen lényegében meg is elégedtek. Nem foglalkoztak ezekkel a problémákkal kellő súlyal a III-as, II-es és IV-es alapszervezetekben. Több gondot fordítottak a vizsgaidőszak kérdéseire a VII-es, VIII-as és VI-os alapszervezetek.

A VI-os párt alapszervezet vezetője pl. részletes tervet készített, amiben megjelölte az agitációs munka feladatait, a DISZ-szervezettel való együttműködés és ellenőrzés feladatait. A vezetőség felfigyelt arra a tényre, hogy a hallgatók a nem-szemináriumos tárgyakat évközben elhanyagolták, s erre idejében figyelmeztette a tanárokat és hallgatókat.

A VII-es és VIII-as párt alapszervezet jól támaszkodik a népnevelőkre. Sokéves tapasztalat az, hogy a vizsgaidőszakban lanyhul a politikai munka, elhanyagolják a napi sajtó olvasását, általában gyengül a szervezeti élet. Ezért

a VII-es és VIII-as párt alapszervezetekben a vezetőségek elsőrendű feladatnak jelölték meg ennek a káros gyakorlatnak a leküzdését. A VIII-as párt alapszervezet vezetője súlyt helyez az ellenőrzésre is. Például, a harmadéves belkerülker-szak inspekciónál május 19-én nem találták rendben. A VII-es párt alapszervezetben a párt- és DISZ-munkások elé elsősorban a jó vizsgaeredmények elérését tűzték ki célul, valamint a gondos segítségnyújtást a bukások megakadályozására.

A III-as párt alapszervezetben Porzolt elvtárs és a vezetőség is kevés gondot fordított a vizsgaidőszak alatti feladatokra. A párt alapszervezet nincs jól tájékozódva a vizsgaeredményekről, és a II. évesek problémáiról. Lényegében a DISZ-szervezetre bízta a vizsgaidőszak alatti politikai és szervezeti munkát.

A II-es párt alapszervezet vezetője megkezdte az elsőévesek vizsgáinak előkészíté-

sét. Fokozott figyelemmel kell itt lenni a múlt félévi tapasztalatokra. Elsőéveseink csoportjai a vizsgaidőszakban szétestek, a kollektíva éppen akkor lazult meg, amikor a legnagyobb szükség lett volna rá. Elsőéveseink között esett vissza legjobban a politikai munka, érdeklődés a napi események iránt. Nagy feladat hárult az I/A és az I/B DISZ-alapszervezetek vezetőjére, a kollektívák segítőerejének felhasználásában, a vizsgaeredmények nyilvános vezetéseben, amelyről vizsgáról-vizsgára értékelni tudják az egyes csoportok és elvtársak munkáját.

A párt alapszervezetek, a párt- és DISZ-munkások mellett, tartanak állandó kapcsolatot a vizsgázatók tanszékekkel, kérjék ki a tanárok véleményét a vizsgatapasztalatokról, s jó mozgalmi munkával járuljanak hozzá kiváló vizsgaeredmények eléréséhez.

3. sz. Közéletetési V.
Budapest, I. Fortuna-u. 4.

Közgazdász Szerkesztőségének
BUDAPEST,
Dimitrov tér 8. sz.

A Közgazdász V. évf. 10. számában megjelent „Kenyer, de csak szalmával” című cikkükben felsorolt hiányosságok megszüntetése érdekében utasítottuk a büfévezetőt, hogy kellő mennyiségű kenyér, tej és zsemlye álljon a fogyasztók rendelkezésére.

Vállalatunk annakidején felkérte a Közgazdaságtudományi Egyetemet, hogy vezettesse be a termikus áramot, mert csak így tudjuk a lángos sütetést biztosítani. Ezt az egyetemet visszautasította; most ismét megpróbálunk a Gázszolgáltató Vállalattól engedélyt kérni, hogy a konyhán a főzőtestet bővítsék. Amint megjön az engedély, azonnal hozzáfogunk a nagybővítéshez. Mindent elkövetünk, hogy az új tanítási évben, már a kezdettől fogva, biztosítani tudjuk a diákok részére a közkezdelt lángost.

Ezúton mondunk köszönetet a 3. sz. Közéletetési Vállalatnak a gyors és kedvező intézkedésért.

Szerkesztőség

Mi a nemzetközi Szolidaritási Alap?

A múlt év májusában Londonban lezajlott nagyszabású angol ifjúsági gyűlés részvevőinek javaslatára, a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség teljes erejéből támogatva a fiatalok kezdeményezését, elhatározta, hogy nemzetközi Szolidaritási Alapot hoz létre. A megalakulás óta a Szolidaritási

Alaphoz rendszeresen érkeznek pénzbeli és tárgyi adományok a világ különböző országaiból, a gyarmati ifjúság részére. Most, az V. Világifjúsági Találkozó előtt világméretű gyűjtés kezdődött a gyarmati és függő országok VIT-re igyekvő küldöttei utazási költségeinek fedezésére.

Az ifjúság II. nemzetközi baráti sporttalálkozója előtt

Eddig 32 ország 200 sporteseivel küldte el nevezését a versenyekre. A befutott nevezések nagy száma azt mutatja, hogy a varsói sporttalál-

kozó az év legnagyobb sporteseménye lesz. Nagyszerű lehetőség ez az erők összemérésére, a különböző sportágakban az 1956. évi olimpiai játékok előtt,

Varsó készül a világ sportolójának fogadására

Hatalmas iramban folyik a varsói sportstadion építése. Épülnek az edzőpályán az öltözők és a tussolók, a sportpavilon II. emeletén pihenőszobák és a kultúrterem.

A pályát körülölelő, fokozatosan emelkedő lépcsők kiképzéséhez nagyrészt a háborúban lebombázott, szétlőtt épületek romjait, törmelékét használják fel.

A stadion környéke is egyre szépül, csupa zöld, csupa virág

BÚCSÚZNAK A NEGYEDÉVESEK

Szombaton búcsúztatta negyedéves hallgatóit egyetemünk, akik négy itt töltött év után érkeztek ahhoz a pillanathoz, hogy bebizonyítsák, mit tanultak ez alatt az idő alatt és utána majd ezt a tudásukat gyakorlatban is érvényre juttassák.

Az ünnepélyes, zenés vacsora után, az I-es előadóban a rektori hivatal nevében László Imre rektorhelyettes elvtárs, a távozó hallgatók nevében Hány elvtárs mondott búcsúbeszédet. Ezután a harmadéves hallgatók a negyedévesektől átvették a zászlót, majd a jól dolgozó elvtársakat az egyetem könyvére oklevéljuttalomban részesítette.

László Imre elvtárs, egyetemünk rektorhelyettese búcsúztatja a végzett hallgatókat.

Kékedi elvtárs könyvjuttalmát és oklevelet kapott négyéves jó munkája elismerésül.

Az ünnepély után másor következett, melyet a negyedéves

hallgatók állították össze és adták elő, s amelynek egyes részletei könnyezésig nevettek

A harmadévesek őrzik már egyetemünk zászlaját.

ték a közönséget. Másor után — igaz, hogy kissé késve — a klubhelyiségben megindult a tánc, lenn az aulában pedig a mulatás. Mindkettő — állandóan cserélődő közönséggel — reggelig tartott és a legkitartóbbak napkelte után értek haza, és csak azt sajnálták, hogy ez a kellemes éjszaka egy órával rövidebb volt, mint rendszeresen, az óra előállításai miatt.

A negyedévesek részéről Hány Károly elvtárs búcsúzott az egyetemről.

A végző hallgatók elosztása

A közeljövőben kerül sor egyetemünkön, immár hatodikban, a végző hallgatók elosztására. Míg a kapitalista országokban és a felszabadulás előtti Magyarországon munkanélküliség, létbizonytalanság várt a fiatal értelmiségre, addig népi demokratikus államunk a Munka Törvénykönyve alapján valamennyi főiskolai és egyetemi hallgatót biztosítja elhelyezkedését, munkábaállítását. Végző hallgatóinkra tehát előre számít és vár az ország. Államunk minden hallgatóra önzetlenül és szívesen fordít a négyéves egyetemi tanulmányok alatt. Gondoljunk csak az ösztöndíjra, a diákköthontra, menzára, különféle segélyekre, tandíjmentességre, ingyenes orvosi ellátásra stb. Teljesen érthető és jogos követelmény tehát az, hogy végző hallgatóink oda menjenek, ahova legnagyobb szükség van rájuk államunkban. Ez következik abból is, hogy tervgazdaságot folytatott államunk a végző hallgatók elhelyezését is tervszerűen biztosítja.

ott van szükség rájuk, a vidék fejlesztése, a fővárosokhoz való közelebb hozása érdekében.

Egyéni szempontból a vidéki munkahely, a vidéki munka, a tanult széleskörű hasznosítását, nagyobb fokú önállóságot és rengeteg hasznos, közvetlen tapasztalat szerzését teszi lehetővé, amit később — magasabb beosztásban — jól felhasználhatnak. Ami a magasabb beosztást illeti, meg kell mondanunk, hogy a tapasztalatok szerint vidéken sokkal gyorsabb a végzett hallgatóink előmenetele.

A vidéki munkához még az a felelősségteljes feladat is tartozik, hogy végzett hallgatóinknak (akikre, mint az egyetemet, végtettek nagy várakozással tekintenek), társadalmi, közéleti szereplést is vállalniuk kell. Ez a feladat nemcsak felelősségteljes, de rendkívül szép is, amikor tudását továbbadja, közkinccsé teszi a tegnapi egyetemi hallgatója. Fáradozásaiért az egész város, vagy község megbecsülése fogja övezni. Egyetemünkön a végző hallgatók elosztása a tavalyi módszer szerint történik. Az elosztó bizottságok munkájának megkezdésére valójában május hó végén kerül sor. Az elosztási munka tehát bele fog nyúlni az államvizsgák időszakába.

Feladatunk most az, hogy minden erőt az államvizsgák sikere érdekében összpontosítsunk és tudatosítsuk a vidéki munka fontosságát és ezzel biztosítsuk az elosztás sikeres lefolytatását.

Kérjük a csoportok „Közgazdász”-felelőseit, az előfizetők nyári címeit összegyűjtve szerkesztőségünkbe legelső sorban juttassák el; gyűjtőlapot a szerkesztőségben adunk.

Viharos tetszésnyilvánítás fogadta Szanyi elvtársnak azt a bejelentését, hogy elme gyünk meglátogatni a Monimpep budafoki borpincéjét.

Már a kezdetén jónak ígérkezett ez a „szakmai” üzemi látogatás, és valamennyien kiváló hangulatban érkezünk meg a döcögő hévvel Budafok-Hárosra.

Innen egy hepe-hupás kikövezett út vezetett felfelé — már akkor azon tréfallkoztunk vajon hogy fogunk itt visszafelé jönni. Messziről virított a felirat: Monimpep.

Sok nótá szól a jó borról és a termőterületeiről — de még egyetlen költő sem énekelte meg a budafoki borpincéket. (Sajnos.) Pedig itt aztán, ami szem-szajnak ingere (vagy inkább a toroknak), mind megtalálható.

Amikor lebotorkáltunk a sötét pincébe, meg kellett várunk, amíg szemünk hozzászokik a sötéthez — vagy inkább szürkülethez, hiszen ne olyan kis falusi pincét képzeljünk el, mint amilyeneket láthatunk a hegyoldalokban, néhány kis hordóval.

Lehet, hogy kicsit furcsa a hasonlat, de az egész pince egy kis városrészhez hasonlít, ahol szorosan összehúzódnak a különböző nagyságú házak — itt a váltakozó nagyságú boroshordók — és a házak között utcák vannak, s mellékutak. Ha jobban utána nézünk, még talán utca neveket is találhatunk volna, mint például: Ezerjő, Kadarika utca, Unicorn tér.

Néztük a szürke hordókat és furcsa gondolatok kergetőztek agyunkban. Olvastuk a neveteket, s kíváncsian érdeklődtünk: ez hány maligános? Ennek melléke a szeszartalom?

A közismert nevek ott virítottak a hordók oldalán: Móri, Tokaji, Badacsony, Villányi, Csemege-fehér, Tarcali, Badacsony-kéknyelű és más — ki

tudná feljegyezni hány fajta felirat díszleget.

S ha meggondoljuk, hogy egy-egy hordóban az sem ritka, hogy 1000—1200 hektoliter bor sörögedezik, még a „bornemisszák” is elismerően bólogatnak.

Néhol hatalmas cement tartályok terpeszkednek, eleinte nem tudtuk elképzelni minek. De a vezetőnk hamarosan megmagyarázta, hogy ezekben keverik a borokat és itt készülnek a külföldön olyan nagy népszerűségnek örvendő italkülönlegességeink.

A leghatalmasabb cement-tartály befogadóképessége: 1660 hektoliter. Itt ebben a borpincécskében a ceglédi le-rakatot nem is számítva, alig 25000 hektoliteres cske bor pihen és várakozik, hogy szomszjas torkú emberekhez kerüljön.

Mint érdekességet megemlítem, hogy 37 országba szállítunk minőségű bort: a Szovjetunióba, népi demokráciákba és egy sor kapitalista országba. A magyar borokat ismeri Csehszlovákia, Lengyelország, Chile, Kanada, Anglia, sőt Franciaország is.

Akadnak olyan hordók is, amelyekre létrával kell felmászni. A bor kezelése rendkívül felelősségteljes és lelkiismeretes munkát igényel és ne gondolja senki, hogy az itt dolgozó elvtársaknak az az egyetlen feladatuk, hogy egymást túlléptetve igyanak.

Amikor végigjártuk a hűvös folyosókat és kezdünk megismerni a borfajtákat — perze még csak úgy kívülről — elvezettek bennünket egy „fogadó-terembe”, ahol már várt ránk a poharakkal megterített asztal és a sós kifli.

Körülláttuk az asztalt és amikor már valamennyien pohárral felfegyverkezve hallgatók a pincemestert, megkezdődött a bortöltögetés.

Mi, akik hátul, az asztal sarkánál álltunk, már nagyon türelmetlenkedtünk. Gyetvai Pali, a bortöltögető, olyan ügyesen öntögette a csillogó bort, hogy mire arrébb ment, bizony már egy-két pohár csendben, észrevétlenül lecsúszott.

Mikor mindenki kezében ott pihent a sok színben pompázó bor és valamennyien arra vártunk, hogy valaki „Egészségünkre!” felkiáltással megadja a jelt, a vezetőnk felemelte a poharát és néhány tanácsot adott.

Most az elvtársak meg fogják kóstolni a bort, s meg kell állapítani, milyen fajta. De mielőtt megkóstolnánk, előbb megnézzük a színét. (Egyre türelmetlenebbül mozgogtak a borospoharak), ha ezt megvizsgáltuk, felemeljük (na hála istennek! Végre!) a poharat az orrunkig, (há oda meg minek?) és megszagoljuk, mert a szakértő a szagról is megismeri a nemes bort. Ezután jön a kóstoló, de csak mértéktelenesen. Először egy picit iszunk és megízleljük, aztán újra egy korty és ezt „meg-rágyjuk” és utána pedig kiköpjük! Ugyanis a borkóstoló mindig kiköpi a bort.

Mayer elvtárs, a pincemester nevetve közbevágott: En is mindig kiköptem a bort, de egyszer a fogam is kijött a borral együtt, azóta lenyelem. Egészségünkre!

Gyetvai Pali újra körbejárt és meglelték a poharak úgy emelkedett a hangulat.

Mire a csemegeborra sor került — amely 18,5 maligános volt —, már „anyagi” hangulat uralkodott a társaságon.

A Monimpep nem valami fukar házigazda és alaposan megvendégelt bennünket. Hiába ettük meg a kifliket, az egymás után lecsúszó po-

hár borok hamarosan éreztették hatásukat.

De talán hallgassuk meg néhány elvtárs véleményét. (Lehet, hogy néhol félrecsúszott a ceruza és kicsit bizonytalanul lépkedtem — de mentse-gemre szolgáljon, hogy a riporter is ember.) A pincemester szerint a bort nem lehet megenni, ha valaki mértéktelenesen fogyasztja. A bor üdítő!

K. Feri: Alig 14 pohárral kóstoltam.

B. Béla: Olvasatlanul... nyolcnál több, az biztos.

U. Anna: Ilyen jól még soh'sem ittam.

Az egyik elvtársnő a tanszékéről (neve, saját kérelmére maradjon illegálisban): Megismertem, hogy mi a bor, eddig ugyanis nem tudtam.

Radó elvtárs: Nagyon jó a hangulat, félek, baj lesz, ha kimegyünk a levegőre.

Amikor megkérdeztem, hogy Radó elvtárs is megkóstolta-e: — Mi az, hogy megkóstoltam, de vigyázza.

Ezután, miközben itt is, ott is megkóstoltam a borcskát, lassan elment a kedvem az irástól és ha meg is próbáltam, bizony nagyon furcsa vonalak szaladtak a papírlapra.

A hangulat kitünő volt, de el kellett indulni hazafelé. Azt hiszem, ez az út hazafelé mindenkinél másképpen történt. S ezek az utazások túlon túl kalandosak voltak.

Ezúttal mondunk köszönetet a Monimpepnek a szíves vendéglátásért, s vezetőinknek, hogy vigyáztak ránk.

Braun János

A gótikus építészet

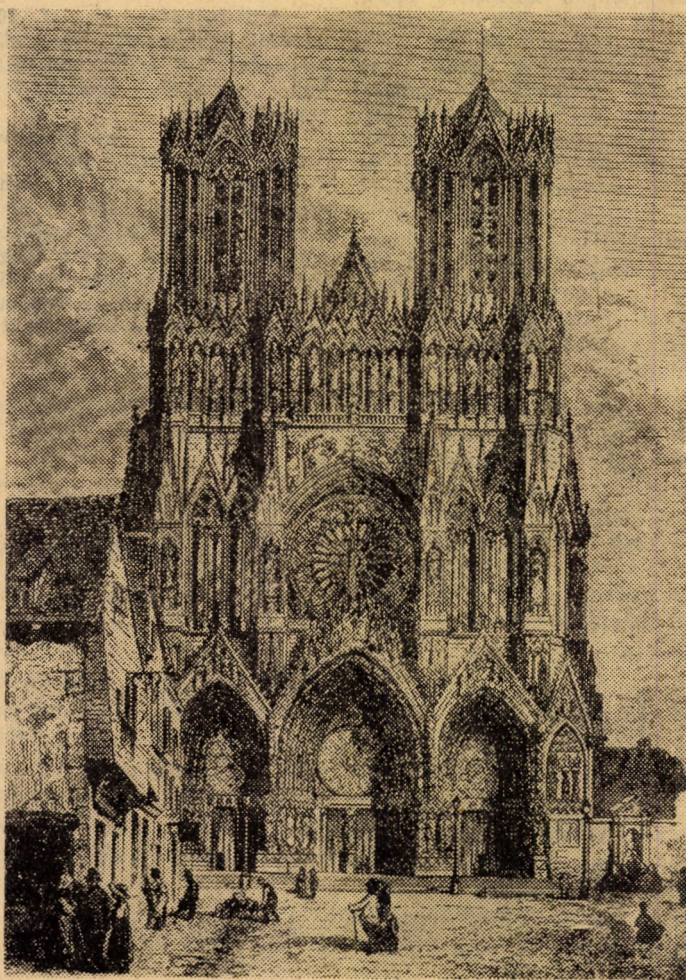
A XI.—XII. században a koraközépkor súlyos és szögletes vallásosságába valami új is vegyül. Még nem a renaissance életöröm, annak csak a csírája. A trubadurok korszaka ez a művészet minden ágában, így az építészetben is.

Az új irányzat természetesen nem máról holnapra jött létre. Hosszas tapogatózás után jutottak el a román stílus komor tömörségétől a magasbaszökkenő, karsú gótikáig.

A gótika lényege nem a csúcsív, mint ahogyan azt legelőbb gondolkodták. A csúcsív valójában külsőleg, mint a román stílusnál a félkör. A gótikus építészet lényege a támasztószervekkel erősített bordás, csúcsíves boltozat. A román templomoknál a boltozatok a templomhajók oszloppaira nagy nyomást fejtettek ki. Ennek ellenszerét a külső támasztóívekben találják meg, melyek a nyomást levezetik. Sikerült elérni azt, hogy a bordázat szilárd, rugalmas vázat alkosson, és hogy a boltívek már semminemű szerkezeti feladat ne háruljon. A nyomás a bordázatra szorítók, s a bordák kötégek formájában futnak le a talajig.

Nem egy helyen és nem is egyszerre jöttek rá a tökéletes megoldásokra. Az átmeneti stílus tapogatózásai után főleg Franciaország közepén, az Oise folyó alsó szakaszán (Ile de France) alakult ki az új irányzat végleges formája, mint ahogyan ezt a saint-denis-i apátság 1144-ben felszentelt része mutatja. Hihetetlenül rövid idő alatt terjedt el a gótikus építészet, főleg a francia városok székesegyházépítészeténél. Ahol csak tehették, az eredetileg román stílusban épült székesegyházakat átépítették az új stílus követelményeinek megfelelően. Mikor 1194-ben a charteresi székesegyház leégett, azt új stílusban építették újjá.

A gótika egyik legszebb alkotása a reimsi székesegyház. Három hajója egy öthajós hatalmas szentélyben végződik. Ezt sugáralakban öt kápolna fogja körül. Az ember tekintetét semmi sem köti meg, a pillérek kötégek magukhoz ragadják, és szédítő magasságba vezetnek fel. Kívül homlokzatához mintegy hozzásimul két tornya, melyek nincsenek kiépítve, éppen úgy, mint az emiensi, chartresi, párisi székesegyházaknál. Ez azonban

Reimsi székesegyház

csak fokozza érdekességüket. Hatalmas rózsablak díszíti a homlokzati részt, gyönyörű szobordísz közepén. Meg kell még említenünk, hogy a támasztószervek elrejtése érdekében apró tornyocskákat építettek köröskörül a homlokzatok köré.

Fejlődése során, elemeinek túlzásbajhajtása folytán a gótika fokozatosan elvesztette erejét. A rengeteg dísz, ciotma, örökös toldást-foldást kívánt, mert a csipkeszerű díszek állandóan koptak, törtek. Ez a magyarázata annak, hogy a legtöbb gótikus székesegyház századokon át épült. A strasbourg-i például a XII. században kezdték el építeni és a XV. század közepén fejezték be.

Magyarországon korán megjelent a gótikus irányzat, de teljes kialakulásában megakasztották a tatárjárás viharai. Főleg a tatárjárás után terjedt el. Elsősorban a hábo-

rú után betelepített városok körében hódított, s mivel ezek jobbára németek voltak, a német gótika terjedt el. A német gótikát a rideg kiszámítottság, rendszeresség jellemzi. A francia gótikát saját mentalitásuknak megfelelően ültették át német földre. Térhódításának legjellemzőbb és legszebb alkotásait Jákón, Sopronban, Eperjesen, Pozsonyban, Kassán, Kolozsvárott, Brassóban, valamint Budapesten (Belvárosi templom) találjuk meg.

Nem maradt, s nem is maradhatott az egyház monopóliuma a gótika. Az egyre nagyobb erőre jutott városok polgársága felkapta, s így templomépítészet mellett a világi építészetben is tért hódított. Felépültek a világi urak kastélyai, valamint a városházák. Erről tanúskodnak a párizsi királyi palota (Louvre), a velencei doge palota, a Vajdahunyadon épült lovagvár.

BUDAPEST - VISEGRÁD

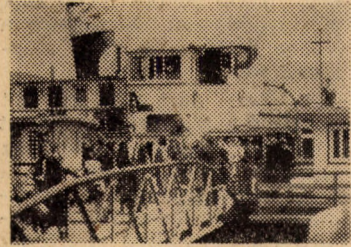
Indulás

Valamennyien a hajó korlátjánál tolonetünk, s néztük az egyre távolodó partot. Közel háromórás utazás állt előttünk. Lassan eltűnt a kikötő, a Gellérthev és a hidak elvesztek a távolság ködében. A napfényben csillogó város elmarad mellettünk és nemsokára kiértünk — a Margitszigetet elhagyva — a széles Dunára.

Titokzatos folyam ez a mi Dunánk. Óreg matrózok mesélik, hogy veszélyes és szeszélyes, akár egy viharos tenger. Most ugyan égszínkéken csillog a délelőtti napsütésben, s a nap sugarai vidáman lubic-

magabiztosan vezeti a hajót.

A nap mind magasabbra emelkedik, hajónk egyre közelebb kerül Visegrádoz.

A kikötőhöz közeledve megkezdődik a lótas-futás. Csomagok keresik gazdáikat és kétségbeesett gazdák keresik csomagjaikat. A parancsnok mosolyogva nézi a tolongást, s kiadja a parancsot: — Előre! Jobbra! Félerő! Állj!

— Kikötéshez elkészülni! A vastag kötél átrepül a hajó oldalán a víz felett és a kikötőelőpre hurkolódik a kötél.

kolnak a csacsogó habokban, de szokott vadul bömbölni, szélkorbácsoltan rohanni és ilyenkor jaj az utazóknak.

Az utazás

Sétáljunk csak végig a hajón és nézzünk körül.

Lent a társalgóban sűrű cigarettafüst fogad bennünket. Egyesek sakkoznak, néhányan kártyáznak, izgatott kibicék állják körül a játékban elmerült hallgatokat. A fedélzeten szől a muzsika, a fiatalok vidáman énekelnek.

A gépház körül nagy a tolongás. Almodozva nézzük az olajtól csillogó lendítő-berendezéseket, a zúgó gépeket. Egészen másként fest a kazánház, ahol izzadt matrózok, szénporral festve állandóan lapátolják az éhes kazán gyomrába a szenet.

A görög fiatalok hangulatos dalaikkal, szép éneklésükkel hívják fel magukra a figyelmet.

Kíváncsian kacsingatunk a parancsnoki-híd felé és nézzük az ismeretlen műszereket, a kormányost, amint figyel és

Valamennyien elfeledkezünk a hajóról, és sietünk, hogy minél előbb szárazföldet érezzünk a lábunk alatt.

A Duna méltóságát teljesen visszi tovább a vizét, s távolról visszatükröződnek a víz felszínén a part bologató fáit és a visegrádi vár romjai.

Visegrád

Egyetemistáink két csoportban indultak a vár elfoglalására. Az egyik társaság a rendes úton, minden nehézséget mellőzve szépen felsétál, a többiek — „toronyirányban” — nekiindulnak. Salamon-tornának megtekintése után — sok királyi szenvedett ebben a toronyban, akiket idezártak raboskodni — célkitűzés a vár birtokba vétele volt.

Csak a merészek mertek felmenni az omladozó várromokra.

Több száz éves műemlékeket őriz Visegrád. A múzeumban látható a Mátyás korabeli zenélő-kút, amelyről azt regélik, hogy hajdan ünnepek alkalmával bor folyt belőle.

Több helyen jelenleg is folytak az ásatások és igyekeznek a műemlékeket restaurálni.

Ebéd után elindulunk a Nagyvillámra. Először a túristaházat kerestük fel és amikor felüldültünk, felmentük a kilátótornyba is. Sokáig gyönyörködünk a kilátásban, a hegyek sokaságában, a közeli és távoli falvak tarka össze-visszaságában, a Duna kéken csillogó szalagjában. Talán estig is elnéztük volna a táj szépségeit, ha egyeseket nem vonzana egy kicsit mozgalmasabb szórakozás.

Labda van kettő is, de még is nehéz összeállítani egy futballcsapatot. A hajó indulá-

ság még akad időnk és kisebb csoportokban járjuk Visegrádot.

A nap lassan lefelé hanyatlik és fokozatosan lehúzza aranykorongját a hegyek mögé. Közeledik a hajó visszaindulásának ideje és a kiránduló társaságok, vidám fiúk és lányok elfoglalják helyeiket.

Hazafelé

Dal, vidámság, móka! — ez az, ami a legjellemzőbb hazatérésünkre. Ujra felcsendülnek a dalok.

Mindenkinek jó hangulata van. Kis csoportjaink — az év-folyamok —, együtt vannak és mialatt a hajó gyorsan siklik lefelé a Dunán, énekelnek.

Sorra kerülnek elő a feledésbe merült dallamok és a vidám fiatalok éneke betölti az egész hajó fedélzetét.

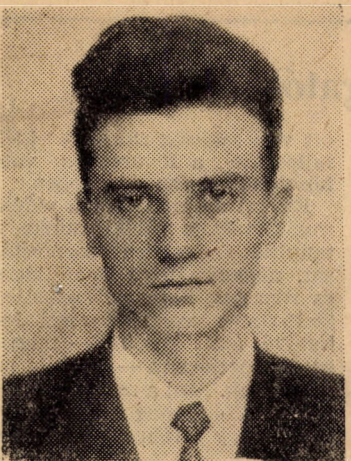
Felbűg a hajó kürtje, meggyulladnak a reflektorok és a hajó az éjsznapos kirándulástól elfáradt utasaival megérkezik Budapestre.

B. J.

FŐISKOLAI SAKKCSAPAT-VILÁGBAJNOKSÁG: LYON

Molnár István

Forintos Győző

Haág Ervin

A közelmúltban lezajlott világbajnokságon a magyar csapat (Molnár, Forintos, Földim, Navarovszky, Haág, Szőlősi) a szovjet együttes és a jugoszlávok után a 3. helyen végzett. A magyar csapatból Molnár István, Forintos Győző

és Haág Ervin Közgazdasági Haladás versenyzői.

Az elért harmadik helyezést sok szép győzelem nagy-szerű sikernek számít. Erre a sikerre büszkék vagyunk, mert

a magyar sport jó hírnevét szolgálta.

Versenyzőink közül Molnár 3.5 ponttal, Forintos 7.5 ponttal, Haág pedig 3.5 ponttal járult hozzá a magyar csapat elért eredményéhez.

HALADÁS SE ORSZÁGOS SZPARTAKIÁDJA

Vasárnap délelőtt került sor a Mező utcai sportpályán a főiskolai hallgatók országos sportversenyére, amikor is atlétika, úszás, röplabda, kosárlabda, kézilabda

és torna sportágakban mérték össze tudásukat.

A jó rendezés mellett lebonyolított versenyen néhány nagyszűrű eredmény született (férfi tá-

vol: 646; 100 m: 11,4), de igen színvonalas volt a torna verseny is.

Egyetemünk versenyzőit jól szerepeltek a szpartakiádon. A férfi röplabda és kézilabda, valamint a női kosárlabda csapatunk az első helyen végzett. A döntők során különösen a kézilabdások vívtak nagy küzdelmet. 6:5-ös féldél után 8:7 arányban győzték le a Mezőgazdasági Génezszer-néki Főiskola csapatát. Az utolsó percekig 7:7-re állt a mérkőzés, játékosaink nyolc kapufát dobáltak, ezenkívül három biztos helyzetet hagytak ki. Végül Szatmári dobásával megszereztük a győzelmet.

Röplabdásaink nem találtak nagy ellenállásra a mezőgazdasági GF csapatától. Végig ke-zükben tartották a mérkőzést, és 3:0 (7. 3.) arányban biztosan győzték.

A női kosárlabda csapat a döntőt ellenfél nélkül nyerte meg.

Atlétikában Toronyi Ágnes 400 m-en a 6. helyen végzett, Hidvégi Györgyi pedig a női 100 m-es úszásban a 3. helyet szerezte meg.

Az egyetemünk és főiskolák közötti pontverseny értékelésére csak lapzártá után került sor, ezért részletes ismertetést nem adhatunk.

Egyetemünk női kosárlabda-csapatja

Még egyszer a népi együttesről

Nagyon sok szépet hallottunk és olvastunk már róluk. Akik figyelemmel kísérték munkájukat, az utóbbi két hónapban, azok túlzás nélkül elmondhatják: újjuk diadalút. Mindenki feszülten figyelt, hogy ez út vége nem Varsó lesz-e. Ezt szeretnék ők is, ezt szeretnék mi is mindannyian, mert megérdemelték. Jó munkát végeztek, szép eredményt értek el.

A diadalút egyik állomása volt május 15-én a Nemzeti Színházban a DISZ kulturális seregszemle főiskolai döntője. Az egész rendezvény nagyon szép és tanulságos volt. Ritkán van mód és lehetőség arra, hogy az ország legjobb főiskolai kultúr-csoportjai találkozzanak és mérjék össze erejüket, tapasztalatokat cserélhetnek.

Táncsoportunk a legjobb helyezést érte el a döntőn. A „Hortobágyi pásztorkepeket” díszlettel adták elő. Ez jó hatással volt a tánc színességére, elevenségére és érthetőbbé, él-

ményszerűbbé tette mondani-valóját. Oriási, szünni nem akaró taps fogadta a tánc végén együttesünket.

Enekkarunk a harmadik helyezést érte el, lehetett volna első is, ha évközben minden tag, aki ezen a versenyen jelen volt, rendszeresen eljárt volna a próbákra.

Egyéni véleményem az, hogy műsorpolitikailag mi voltunk az elsők! Általában a többi enekkaroknál hiányoztak a mozgalmi jellegű, a vidám és ifjúsággal foglalkozó számok. A műsorok nem voltak elég változatosak és sokoldalúak.

Tanulságként levonhatjuk, hogy eredményeink szépek, elismerésre méltók, de jövőre az ideinél is jobb munkát kell végezni, főként többet kell foglalkozni az enekkarral és a színjatszók-kal.

Táncsoportunk és zenekarunk két heti üdülésre megy Balatonlellére, jutalmul a versenyen elért eredményeikért.

Pihenjétek és szórakozzatok jól! Megérdemeltétek!

Gyenis

Érdekes kezdeményezés

A II. emeleti lépcsőházban ízeléses, szépkiállítású faliújság tűnik az ember szemébe. Középen fénykép: Gustave Flaubert képe. Halálának 75. évfordulójára állította össze a faliújságot a külkereskedelmi szak harmadéveseinek haladó francia csoportja.

A cikkek francia nyelven, igen színesen és alaposan ismertetik a nagy realista regényíró életművét. Kíváncsinos volna, ha a többi nyelvi csoport is kezdeményezne, alkalomadtán, hasonló dolgokat, mellyel nemcsak nyelvi és irodalmi tudásukat tökéletesítenék, hanem hozzájárulnának az egész egyetem általános műveltségi színvonalának az emeléséhez.

Egyetlen sajnálatos tény kell csak megállapítanunk, azt, hogy az egyetemen más helyen nem emlékeztek meg Flaubertől, így franciául nem tudók ezúttal sem tudtak meg többet róla.

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem párt- és DISZ. bizottságának, egyetemi tanácsának és szakszervezeti bizottságának lapja Szerkeszti: a szerkesztőbizottság Felelős szerkesztő: Illés János Szerkesztőség: Budapest, IX., Dimitrov-tér 8. III. 382 Telefon: 186-850 192-es mellék Kiadja: a Budapesti Lapkiadó Vállalat Budapest, VIII., Blaha Lujza-tér 3 Szikra Lapnyomda Budapest VIII., Rökk Szilárd-s. 6 Felelős vezető: Kulcsár Mihály

Röplabda

KG. Haladás—Kinizsi Sőr 3:0. Csapatunk hosszú idő óta elért első győzelme. Minden játékos nagyszerűen játszott és várható, hogy a következő mérkőzéseken újabb pontokat szednek össze.

Labdarúgás

KG. Haladás—Épülettervező 4:0. Husos—KG. Haladás 1:0. EKISZ—KG. Haladás 2:1.

Kosárlabda

Férfi: KG. Haladás—Kinizsi Sőr 75:62. VL Posztó—KG. Haladás 44:40. Lokomotív KG. Haladás 41:37.

Női:

Szikra B. —KG. Haladás 38:32.

Kézilabda

Szellőző—KG. Haladás 29:10. Csapatunk ilyen nagyarányú veresége meglepetés.

Természetjárók

A Bp. III. osztályú bajnokság második fordulójában első csapatunk a 3. második csapatunk a 4. helyen végzett. Még egy forduló van hátra és a csapatnak esélye van arra, hogy felkerüljön a II. osztályba.

Egyetemünkön II. és III. osztályú minősítő verseny folyt le, amelynek végén Pataki és Gacsály megerősítette. Androsovszky pedig elérte a II. osztályú szintet, míg Zsigmond a III. o. minősítést nyerte el.